

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SLUŽBENIČKOG SUDA
EUROPSKE UNIJE
(prvo vijeće)
25. studenoga 2015.

Predmet F-125/14

Michela Curto
protiv
Europskog parlamenta

„Javna služba – Akreditirani asistenti zastupnika – Otkaz – Akt kojim se nanosi šteta –
Nepravodobna žalba – Nepoštovanje preodsudskog postupka – Očita nedopuštenost“

Predmet: Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a, primjenjivog na Ugovor o EZAE-u na temelju njegova članka 106.a, kojom M. Curto zahtijeva poništenje odluke Europskog parlamenta od 5. prosinca 2013. kojom je raskinut njezin ugovor akreditiranog asistenta zastupnika i, ako je to potrebno, poništenje odluke o odbijanju žalbe podnesene protiv te odluke te da se Parlamentu naloži da joj isplati iznos od 65 000 eura na ime naknade štete.

Odluka: Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena. M. Curto snosi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova Europskog parlamenta.

Sažetak

*1. Tužbe dužnosnikâ – Prethodna žalba u upravnom postupku – Rokovi – Prisilnopravna narav – Sudsko ispitivanje po službenoj dužnosti
(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, čl. 90. i 91.)*

*2. Tužbe dužnosnikâ – Akt kojim se nanosi šteta – Pojam – Akt kojim se samo potvrđuje postojeći akt – Isključenje
(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, čl. 90. st. 2. i čl. 91. st. 1.)*

1. Članci 90. i 91. Pravilnika o osoblju uvjetuju dopuštenost tužbe koju dužnosnik ili član privremenog osoblja podnosi protiv institucije kojoj pripada ispunjenjem uvjeta da je prethodno uredno proveden upravni postupak predviđen tim člancima.

Protiv odluke tijela za imenovanje može se podnijeti žalba u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju. Sukladno toj odredbi, žalba se mora podnijeti u roku od tri mjeseca počevši od dana priopćenja odluke dotičnoj osobi, a u svakom slučaju najkasnije počevši od dana kada je dotična osoba za nju saznala ako je riječ o mjeri koja se na nju osobno odnosi.

Rok od tri mjeseca za podnošenje žalbe protiv akta kojim se nanosi šteta, predviđen člankom 90. stavkom 2. Pravilnika o osoblju, prisilnopravne je naravi pa ga stranke ili sud ne mogu mijenjati jer je određen radi osiguranja jasnoće i sigurnosti u pravnim situacijama te pravne sigurnosti. Sudovi Unije stoga moraju po službenoj dužnosti provjeriti je li taj rok poštovan.

(t. 27. do 29.)

Izvori:

Sud: rješenje od 4. lipnja 1987., P./EGSO, 16/86, EU:C:1987:256, t. 6.

Prvostupanjski sud: rješenja od 11. svibnja 1992., Whitehead/Komisija, T-34/91, EU:T:1992:64, t. 18., i od 7. rujna 2005., Krahl/Komisija, T-358/03, EU:T:2005:301, t. 35. i navedena sudska praksa

Službenički sud: rješenje od 10. rujna 2007., Speiser/Parlament, F-146/06, EU:F:2007:153, t. 21.

2. Žalba u upravnom postupku i sudska tužba proizašla iz tog postupka moraju u oba slučaja biti upravljene protiv akta kojim se njihovu podnositelju nanosi šteta u smislu članka 90. stavka 2. i članka 91. stavka 1. Pravilnika o osoblju, pri čemu je akt kojim se nanosi šteta akt koji izravno i neposredno utječe na pravnu situaciju dotične osobe.

Nedopuštena je tužba za poništenje podnesena protiv odluke kojom se samo potvrđuje ranija odluka koja nije pravodobno pobijana. Odluka se može smatrati aktom kojim se samo potvrđuje ranija odluka onda kad ne sadržava nikakav novi element u odnosu na raniji akt te kad joj nije prethodilo preispitivanje situacije adresata tog ranijeg akta.

Dopis upravnog tijela koji sadržava odluku o raskidu ugovora članu privremenog osoblja u skladu s člankom 139. stavkom 1. točkom (d) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika ne ostavlja nikakvu sumnju u to da je tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora o radu željelo prekinuti ugovor dotične osobe, pa stoga predstavlja akt kojim se nanosi šteta u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.

S druge strane, dopis upućen dotičnoj osobi kojim se određuje dan prestanka njezina ugovora ne može se smatrati nikako drugačije nego kao obična potvrda ranije odluke o raskidu ugovora.

(t. 30., 33., 35., 36.)

Izvori:

Sud: presude od 9. ožujka 1978., Herpels/Komisija, 54/77, EU:C:1978:45, t. 11. do 14.; od 10. prosinca 1980., Grasselli/Komisija, 23/80, EU:C:1980:284, t. 18., i od 21. siječnja 1987., Strogili/Revizorski sud, 204/85, EU:C:1987:21, t. 6.

Prvostupanjski sud: rješenje od 27. lipnja 2000., Plug/Komisija, T-608/97, EU:T:2000:167, t. 22., i od 7. rujna 2005., Krahl/Komisija, T-358/03, EU:T:2005:301, t. 38.

Službenički sud: rješenja od 19. prosinca 2006., Suhadolnik/Sud, F-78/06, EU:F:2006:141, t. 31.; od 10. rujna 2007., Speiser/Parlament, F-146/06, EU:F:2007:153, t. 23.; od 15. srpnja 2008., Pouzol/Revizorski sud, F-28/08, EU:F:2008:100, t. 45., i od 8. rujna 2011., Pachtitis/Komisija, F-51/11 R, EU:F:2011:130, t. 28.